

[Dahlggaard.]

Tvivl om, at det at regne med en Nedgang af Underskuddet fra 30 til 20 Mill. Kr. er overordentlig optimistisk.

Med Hensyn til de Udgifter, der er afsat til Arbejdsløshedsforsikringen i det kommende Aar, 3,8 Mill. Kr., er der at bemærke, at der i det sidste Aar er forbrugt 5 Mill. Kr.; endvidere har Ændringen i Arbejdsløshedsloven i Fjor medført Gennemførelse i Arbejdsløsheds-kasserne af forøget Kontingent, der igen automatisk medfører forøgede Statstilskud, saaledes at man maa regne, at det Beløb, der her er bevilget, sikkert ikke vil holde. Hertil kommer jo Gennemførelsen af Boliglovens § 5 og de vedtagne Love om Teatret og Nationalmuseet, som vel ogsaa vil give Udgifter i det kommende Aar.

Efter Finansloven skulde det nye Finansaar jo ende med en Kassebeholdning paa 9 Mill. Kr. Der er allerede af tidligere ærede Talere talt om den overordentlig ringe Kassebeholdning, vi har, og jeg tillader mig at spørge den højtærede Minister, ad hvilke Veje han tænker sig gennemført en Styrkelse af Kassebeholdningen i det kommende Aar.

Vi er nu ved det Tidspunkt, hvor det vilde være naturligt, at Regeringen og Rigsdagen gjorde Vinterens Resultat op gennem et samlet Overblik over Samlingens Begivenheder. Da jeg ogsaa ønsker, at denne Forhandling kan blive saa kort som muligt, skal jeg gøre de Bemærkninger, jeg her ønsker at fremkomme med, saa korte, som det er gør ligt.

Maa jeg da sige, at jeg ved jo i Ojeblikket ikke, om den højtærede Handelsminister er gaaet eller ikke. Jeg ved kun, at der her i Tinget er sket en Afstemning, der reelt er et Mistillidsvotum til Handelsministeren. Men hvad enten nu Handelsministeren er gaaet eller ikke, har man vel Lov at sige, at det i Virkeligheden længe har været et aktuelt Spørgsmaal, hvorvidt Ministeriet Madsen-Mygdal vilde formaa i uændret Skikkelse at føre denne Rigsdagssamling til Afslutning. Og jeg vil her sige, at i den Kendsgerning, at vi de sidste Dage har ment, at dette vilde ske, ligger i Virkeligheden et meget interessant Forhold, idet man vel har Lov til at sige, at hvis det bliver muligt for Ministeriet Madsen-Mygdal at afslutte denne Rigsdagssamling i uændret Skikkelse, skyldes det, at der er rakt Ministeriet en hjælpende Haand fra Socialdemokratiet Side. Uden denne hjælpende Haand i tre Sager nu i Slutningen af Rigsdagssamlingen vilde utvivlsomt Ministeriet Madsen-Mygdal ikke have bestaaet i Dag.

Jeg siger ikke dette som en Bebrejdelse mod Socialdemokratiet, men jeg siger det som en Kendsgerning, der paa en ejendommelig Maade belyser politiske Bevægelser og Forhold her i Landet. Det er jo nemlig overordentlig lærerigt at iagttage Ministeriets Stilling ved Samlingens Begyndelse og dets Stilling nu. Jeg maa erindre om den Trontale, hvormed Statsministeren indledede denne Rigsdagssamling. Naar man tager denne Trontale for sig og ser paa det Program, der her er oprullet, vil man lægge Mærke til, at der i denne Trontale er tilrettelagt en fuldkommen fast Blokpolitik med det konservative Folkeparti, og det, man nu har Grund til at spørge om ved Rigsdagssamlingens Slutning, er: Hvorledes har saa denne Blokpolitik formaat at udfolde sig?

Skal man give Svar herpaa, tror jeg, man kan gøre det paa den Maade, at man siger, at denne Blokpolitik har udfoldet sig fuldt og helt paa to Omraader, nemlig med Hensyn til Formueskatternes Nedsættelse og med Hensyn til den kommunale Valgrets Indskrænkning. Men hvor findes de øvrige Punkter i Programtalen? Ja, først er der alle de Forslag, der foreløbig, for at benytte den højtærede Finansministers Sprogbrug fra tidligere Tid, ligger som Vrag paa Strandbredden. Der er Forsvarslovene, og der er Rigsdagsvalgloven, som ikke har kunnet gennemføres, fordi det konservative Støtteparti er imod den. For saa vidt kunde man i denne Forbindelse ogsaa nævne den Toldpolitik, der er ført frem fra Støttepartiets Side, og som er strandet i Kraft af, at Venstre og Regeringen har været derimod.

Man kommer dernæst til de Punkter i Programtalen, hvori der nævnes Vinterens øvrige Opgaver: Gennemførelse af Amtsskatternes Omlægning, Gennemførelse af Loven om Læderbetygning, om Konfektionsbeskyttelse, den egentlige Dumpinglovgivning, alle Lovforslag, som ikke er gennemført, saa vidt man kan skønne, fordi de har mødt ganske overordentlig store Betæneligheder i Venstrepartiet selv.

Tilbage er nu kun tre af de Løfteparagraffer, der var i Trontalen, nemlig det kongelige Teaters Ordning, Nationalmuseets Ordning og Landmandsbankens Ordning. Om de tre Lovforslag, der her er gennemført, ved vi, at de kun har kunnet gennemføres i den foreliggende Skikkelse ved Socialdemokratiet gode Hjælp, og kun ved at Regeringen til en vis Grad har ladet Socialdemokratiet overtage Føringeren paa disse Omraader.

Hvad viser nu dette Forhold? Det viser